

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010872
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010872.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej v trestnej veci proti obžalovanému A. C. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 14.11.2014 sp. zn. 3T 151/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanie A. C., narodeného XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. C. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

- ako otec maloletej dcéry Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej u matky O. C., v Z., C. ul. č. XXXX/XX, hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoju dcéru a Okresným súdom Galanta, rozsudkom sp. zn. 20C 184/2009, z 08.12.2009, právoplatným 11.01.2010 bol zaviazaný prispievať na svoju dcéru po 150,- Eur mesačne, vždy vopred do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky dieťaťa, túto povinnosť si od augusta 2013 do 14.11.2014 neplnil a vznikol mu tak dlh na výživnom vo výške 2 250,- Eur. Skutku sa dopustil napriek tomu, že Okresným súdom Galanta, trestným rozkazom sp. zn. 2T 124/2011, z 11.07.2011, právoplatným 11.08.2011, bol za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona odsúdený.

Za to súd obžalovanému podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, n/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zhlásil priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktorý jednoznačne prehlásil pri zhlásovaní odvolania že toto zdôvodňovať nebude.

Krajský súd na podklade zhláseného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a tak zistil že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vzhľadom na to, že obžalovaný A. C. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku kde vyhlásil že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora, ktorý je právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona kde zároveň vyhlásil, že neuhradil výživné na maloletú Q. ani za september a október 2014 a jeho dlh na výživnom ku dňu hlavného pojednávania dosiahol sumu 2 250,- Eur.

Vzhľadom na predmetné vyhlásenie a poučenie ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal krajský súd preskúmaval odvolanie obžalovaného preto len v rozsahu uloženého trestu.

Pokiaľ ide o samotný trest ktorý obžalovanému okresný súd uložil je potrebné uviesť že okresný súd pri ukladaní trestu sa dôsledne riadil ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona ako i § 34 odsek 4 Trestného zákona, pričom v dostatočnej miere zohľadnil účel trestu ktorým sa má zabezpečiť ochrana spoločnosti a zároveň prihliadol i na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ako i na osobu páchatel'a jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný pričom naposledy bol odsúdený dňa 03.09.2014 rozsudkom Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T 76/2014 za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a to s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov , ktorý trest bol ukladaný ako súhrnný trest. Túto okolnosť preto okresný súd správne vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť. Ako poľahčujúcu okolnosť správne posúdil to že obžalovaný v predmetnej veci urobil vyhlásenie o svojej vine a zároveň sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal. Na základe týchto skutočností vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností v súlade s ustanovením § 38 odsek 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe od 1 do 3 rokov a 8 mesiacov a to na samej dolnej hranici takto stanovenej trestnej sadzby. Tento trest však správne okresný súd ukladal ako trest nepodmienečný práve vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia a osobu obžalovaného, ktorý je nezamestnaný, nejaví reálny záujem o prácu, rovnako nejaví záujem o zmenu prístupu k plneniu svojej vyživovacej povinnosti a preto správne postupoval keď obžalovanému tento trest ukladal ako trest nepodmienečný.

Správne postupoval okresný súd aj keď obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym trestom stráženia nakoľko toto rozhodnutie je plne v súlade s ustanovením § 48 odsek 4 Trestného zákona.

Nakoľko krajský súd v postupe okresného súdu nezistil žiadne pochybenia ani porušenia zákona a nezistil ani žiadne iné dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia odvolanie obžalovaného A. C. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.